

1035. χωρίται] Incolae. Cf. Fr. 121. χωρίτης δράκων. Soph. Fr. 219. χωρίτην ὄφιν.

1036. ὠγυγίοισιν] Antiquis. Vetustum vocabulum, ejus etymologia incerta est.

1037. ἐρίσεπτοι] Confer εὔσεπτος et ἄσεπτος apud Soph. Oed. R. 864. 890.

1040. εὐθύφρονες mss. Cf. Cyrill. c. Julian. III. p. 107. τὸν εὐθύφρονα καὶ δίκαιον Ἀβέλ. Sed corrigendum videtur εὐφρονες.

1041. δεῦρ' ἴτε] I. e. nos sequimini.

πυριδάπτω] Ab igne consumpta. Confer πυρίφλεκτος Fr. 167. πυρίφατος Suppl. 633.

1043. ὀλολύξατε] Cf. Eur. El. 691. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα.

1043. 1047. ἐπὶ μολπαῖς] Post cantica vestra.

1044. ἴτων] Eant, i. e. fiant. Cf. Soph. Tr. 207. ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω ζλαγγά. Fr. 435. ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ τῷ θεῷ. Arist. Av. 857. ἴτω δὲ Πυθιάς βοά.

1045. Παλλάδος ἀστοῖς] Palladis civibus (Angl. fellow-citizens). Cf. 487. 862.

Ζεὺς ὁ πανόπτας] Cf. Suppl. 145. πατήρ ὁ παντόπτας. Soph. O. C. 1086. ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, παντόπτα. Arist. Ach. 435. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ παντόπτα πανταχῆ.

1046. συγκατέβαν] I. e. consenserunt. Alio sensu ξυγκαταβῆναι (descendere in certamen). Cf. Ch. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαν | ξυγκαταβῆναι χθόνιον θ' Ἐρμῆν etc.